

Doma in po svetu

PREGLED NAJVAŽNEJŠIH DOGODKOV

Na Poljskem iščejo truplo ugrabljenega duhovnika Jerzija Popieluszkega – Trije policisti priznali, da so ga ubili

VARŠAVA, Polj. – Zadnje dni iščejo truplo od treh uslužbencev notranjega ministrstva ugrabljenega duhovnika in vnetega nasprotnika komunizma na Poljskem, 37 let starega Rev. Jerzija Popieluszkega, v vodah reke Vistula. Potapljači truplo še niso našli. Poljski notranji minister gen. Czeslaw Kiszczak je izjavil, da so oblasti aretirale stotnika in dva poročnika, vsi uslužbenci notranjega ministrstva, v zvezi z ugrabitvijo Rev. Popieluszkega. Ti so priznali, da so duhovnika res ugrabili in ga potem ubili, truplo pa vrgli v reko Vistulo.

Javnost na Poljskem je zaradi tega dogodka zelo razburjena. Voditelji delavskega gibanja Solidarnosti apelirajo na svoje privržence, naj ostanejo mirni. V mestu Wroclaw je menda bila demonstracija, ki se je udeležilo 1000 oseb. V Varšavi so nameravali štrajkati delavci v neki železarni, a niso, ko so slišali besede Lecha Walesa.

Vatikanski časopis *l'Osservatore Romano* je objavil članek, v katerem je izrazil mnenje, da ni več dosti upanja, da je Rev. Popieluszko še živ. Isto priznava duhovnikov advokat, Edward Wende.

OPEC države soglašale, da bodo omejile količino nafte, ki so jo pripravljene prodajati na svetovnem tržišču

ŽENEVA, Švi. – OPEC je na svoji seji v tem mestu našla kompromisno rešitev, po kateri bodo države, včlanjene v tej organizaciji, omejile količino nafte, ki jo bodo prodajale na svetovnem tržišču. Namen tega ukrepa je podpirati uradno in umetno postavljeno ceno nafte. V zadnjih tednih so nekatere države, med njimi nekaj članic same OPEC, znižale ceno za svojo nafto. Tako bodo OPEC države prodajale 1,5 milijona sod manj nafte dnevno kot doslej. Manjša količina nafte na trgu naj bi vodila k višji ceni. Vsaj tako računajo pri OPEC.

Problem za OPEC je v tem, da nekatere države, ki izvažajo veliko nafte, niso članice te organizacije. Dalje, nekatere OPEC države so v težkem gospodarskem položaju in nujno potrebujejo denar, ki ga dobivajo od prodaje nafte. Med temi državami so med drugimi Nigerija, Iran in Irak. Kot kaže, bo glavno breme omejevanje nosila kraljevina Saudske Arabije.

Poznavalci mednarodne naftne industrije menijo, da OPEC v danih okoliščinah nima kaj dosti upanja, da bo včerajšnji ukrep res uspešno kljuboval padanju cene nafte, ki ga je opaziti zadnji čas.

Predsedniška kampanja v zadnjem tednu – Volitve bodo prihodnji torek – Reagan lahko računa na ponovno izvolitev

MILLERSVILLE, Pa. – Včeraj je predsednik Reagan obiskal univerzo v tem mestecu in pozval svoje privržence, naj ne pozabijo, da morajo na volišča prihodnji torek, 6. novembra. Reaganova kampanjska organizacija je prepričana, da bo predsednik z lahkoto premagal demokratskega tekmeča Walterja Mondala, želi pa, da bi bila njegova zmaga rekordna. S tem računajo, da bo izvoljenih v zvezni kongres veliko več republikancev in senatorjev.

Včeraj je bil Mondale v Seattlju, v državi Washington. Zadnje ugotovitve javnega mnenja namreč kažejo, da je Washington ena od redkih zveznih držav, v kateri ima demokratski kandidat možnost zmage nad

Reaganom. V zadnjem času govori Mondale zelo ostro o Reaganu. Tako je dejal včeraj, da lahko najdemo Reagana na letovišču Camp David, kjer spi, podpredsednika Busha pa imajo zaklenjeni v kleti v želji, da ne bi kaj napačnega znil.

V zadnjem tednu kampanje bosta oba kandidata obiskala države, kjer je izid glasovanja še dvomljiv. Med temi državami je Ohio, in radi tega se bo predsednik Reagan prvič pojavil v Clevelandu ta petek, ko bo govoril pred okrajnem sodišču v središču mesta. Mondale in Geraldine Ferraro sta bila že večkrat v tem mestu.

Poklicni politični analitiki še soglašajo o veliki Reaganovi zmagi, menijo pa, da bo ta zmaga njegova, osebna, ne pa v tolikšni meri zmaga same republikanske stranke. Tako trdijo, da bodo demokrati morda celo napredovali v zveznem senatu, v spodnjem domu kongresa pa ne bodo izgubili veliko sedežev in bodo v novem kongresu še vedno v večini.

– Kratke vesti –

Hudi boji med gverilci in vojsko v El Salvadorju. Opazovalci vojne govorijo o sposobnejših akcijah vojske, ki jo vežbajo ameriški strokovnjaki.

Izraelski skrajneži streljali na avtobus, v katerem je bilo okoli 50 arabskih potnikov, z raketo. En potnik je izgubil življenje, več jih je bilo ranjenih. Včeraj demonstracije v različnih arabskih naselbinah na od Izraelcev zasedenem ozemlju.

V Afriki sedaj trpi od lakote kar 35 milijonov ljudi, poroča agencija Združenih narodov. Najhujše je v Etiopiji, kjer menda umira od lakote dnevno od sto do tisoč ljudi. Hudo je tudi v Čadu. Menda gre za najhujšo človeško tragedijo v novejši afriški zgodovini.

Dojenčka s presajenim srcem, ki ga je dobila od paviana, okreva, pravijo zdravniki, ki so sporno operacijo izvršili. Gre za prvi tak primer v človeški zgodovini. Brez tega novega srca, trdijo zdravniki, bi bila dojenčka kmalu umrla.

Poročilo o razstrelitvi spomenika padlim partizanom na Muljavi pri Stični – Zanimiva zadeva

Prejeli smo dopis, ki poroča, da so neznanzi razstrelili spomenik padlim partizanom na Muljavi pri Stični na Dolenjskem. Avtor dopisa je odklonil oseben stik z urednikom A.D., ki nima o dogodku drugih podatkov. Bralci naj to razumejo, ko berejo odstavek, ki sledi:

»V rojstnem kraju pisatelja Josipa Jurčiča na Muljavi pri Stični, so dosedaj še neznanzi storilci dne 8. oktobra letos okrog 10. ure zvečer razstrelili partizanski spomenik, kateri je bil postavljen v spomin 4 padlim partizanom. Omenjeni spomenik je imel močni granitni podstavek in vdelano marmornato ploščo s sledečim napisom: Po izdajstvu so 29. decembra 1944., tukaj pod streli iz zasede belogardistov izgubili življenje: Alojz Bučar, Milan Kušar, Ivo Alič in še neznanzi tovariši. Eksplozija je bila tako močna, da je spomenik popolnoma porušen, ter je po Muljavi na nekaterih oknih tudi popokalo nekaj šip.«

Ako bo mogoče dobiti kaj drugih podatkov, ki bi potrdili to poročilo, bomo seveda o zadevi v našem listu še poročali. Ur.

Iz Clevelanda in okolice

Preteklo soboto zvečer je bil v Chicagu Slovenski dan. Med gosti so bili tudi mnogi Clevelandčani, od teh tudi lastnika našega lista James in Madeline Debevec. Na sliki vidite (na levi) ga. Corinne Leskovar, ko dobi priznanje od članov Slovensko ameriškega radio kluba v Chicagu. (Slika: J. Debevec)

Štajerci in Prekmurci vabijo—

Štajerci in Prekmurci vabijo na veselo martinovanje, ki bo v soboto, 3. novembra, ob 7. uri zvečer v dvorani sv. Vida na Glass Ave. Igrajo »Veseli Slovenci«. Vstopnice imajo člani.

Belokranjsko martinovanje—

Vstopnice za belokranjsko martinovanje, ki bo v soboto, 10. novembra, v Slovenskem narodnem domu na St. Clair Ave., dobite, ako pokličete tel. 481-3308 ali 289-0843.

Slomškovo kosilo uspelo—

Preteklo nedeljo je bilo pri Sv. Vidu Slomškovo kosilo, ki je tudi letos odlično uspelo. Več v petkovi A.D.

Mati Terezija na TV—

To nedeljo, 4. nov., ob 9.30 dop. bo na kanalu št. 3 film o »obisku«, drugi del vesele skrivnosti rožnega venca. Z molitvijo bo nastopila tudi Mati Terezija iz Kalkute.

Novi grobovi

Mary Kalin

V ponedeljek, 29. oktobra, je v Slovenskem domu za ostarele, kjer je stanovala zadnja 4 leta, umrla 86 let stara Mary Kalin, rojena Šraj v Metuljah, občina Cerknica, Slovenija, od koder je prišla v Cleveland l. 1920, vdova po Philipu, mati Mary Vide Kalin (članica direktorija Slovenskega doma za ostarele) in Virginie Siskovic, 2-krat stara mati, sestra Helene Gobec in Thomasa (oba že pok.), članica KSKJ št. 162 in SNPJ št. 142. Pogreb bo iz Želetovega zavoda na E. 152. cesti jutri, v sredo, zjutraj ob 8.15, v cerkev Marije Vnebovzete ob 9., nato na pokopališče Vernih duš. Na mrtvaškem odru bo danes, v torek, pop. od 2. do 5. in zvečer od 7. do 9. Družina bo hvaležna za darove v pokojničin spomin Slovenskemu domu za ostarele ali cerkvi Marije Vnebovzete na Holmes Ave.

Praznik vseh svetnikov—

V četrtek, 1. novembra, bo zapovedan praznik Vseh svetnikov.

Vernih duš dan—

V petek, 2. novembra, bo Vernih duš dan.

Z bratom bova lučke prižigala—

Pridi v nedeljo, 4. nov., na Slovensko pristavo! Spominška kapelica te vabi. Ob 4. uri pop. bo č.g. Viktor Tomc imel volitve za vse umrle in padle v II. svetovni vojni. Prižgi lučko v spomin na vse te!

S.P. sporoča, da bodo to nedeljo pred in po končanih molitvah servirali okusne domače krvavice z zeljem.

LILJA ima sestanek—

Dramatsko društvo Liliya ima svoj redni mesečni sestanek v ponedeljek, 5. nov., ob 8. uri v Slovenskem domu na Holmes Ave.

Skupno sv. obhajilo—

Oltarno društvo sv. Vida ima skupno mesečno obhajilo to nedeljo, 4. nov., pri sv. maši ob 8. uri zj., ob pol dveh pop. pa sejo.

Oltarno društvo pri fari Marije Vnebovzete ima skupno sv. obhajilo to nedeljo, pri sv. maši ob 8. uri zj., ob 2. pop. molitve, pri katerih se bodo spomnile vseh pok. članic (od lanskega jih je umrlo 16, ki se jih bodo posebej spomnile s prižganimi svečami). Po molitvah sestanek.

Žalostna vest—

Barbka Maganja iz Euclida je dobila žalostno vest, da ji je umrl brat Albin Vodnik iz vasi Sv. Križ v Sloveniji. Tam zapušča dve sestri in enega brata, tukaj pa sestro Barbko. R.I.P.

VREME

Deloma do pretežno oblačno danes z najvišjo temperaturo okoli 64° F. Spremenljivo oblačno jutri z najvišjo temperaturo okoli 60° F. V četrtek pretežno oblačno z najvišjo temperaturo okoli 55° F.

AMERIŠKA DOMOVINA

6117 St. Clair Ave. — 431-0628 — Cleveland OH 44103

AMERIŠKA DOMOVINA (ISSN 0164-680X)

James V. Debevec — Publisher
Dr. Rudolph M. Susel — Editor

Published Tuesdays and Fridays except first two weeks
in July and one week after Christmas

NAROČNINA:

Združene države:

\$28.00 na leto; \$14.00 za pol leta; \$8.00 za mesece
Kanada in dežele izven Združenih držav:
\$40.00 na leto; \$25.00 za pol leta; \$15.00 za 3 mesece
Petkova izdaja; \$15.00 na leto; Kanada in dežele izven
Združenih držav: \$20.00 na leto.

SUBSCRIPTION RATES

United States:

\$28.00 per year; \$14.00 for 6 months; \$8.00 for 3 months
Canada and Foreign Countries:
\$40.00 per year; \$25.00 for 6 months; \$15.00 for 3 months
Fridays only: \$15.00 per year — Canada and Foreign \$20

Second Class Postage Paid at Cleveland, Ohio
POSTMASTER: Send address change to American Home,
6117 St. Clair Ave., Cleveland, OH 44103

No. 83 Tuesday, October 30, 1984

Baragova skažena podoba

Mnogo in premnogo je bilo idealnega dela, vlog, peticij, posredovanj, pritiskov in potov, združenih s prostovoljnimi prispevki za kritje stroškov, da bi se izposlovala natis in izdaja poštne znamke v Združenih državah Amerike s podobo slovenskega misijonarja, svetniškega škofa Friderika Ireneja Baraga. Ta požrtvovalnost, dolgotrajni postopek (znan temu dopisniku le iz časopisnih vesti in opisov), si je postavil za cilj publiciteto in razširjanje Baragovega imena ne samo v ZDA, temveč po vsem svetu, ker pride ime in slika v roke filatelistom širom sveta.

Idealni ljudje in skupine slovenskih izseljencev so svoj namen vsaj deloma dosegli. Za svoja prizadevanja zaslužijo našo nedeljeno pohvalo in hvaležnost. Nič ne zmanjša vrednosti njihovih naporov, če slika na znamki morda ni taka, kot so si jo oni zamislili in želeli, in tudi ne dejstvo, da je v poštnem buletinu, ki opisuje osebnost na znamki, Baragova podoba misijonarja, duhovnika in škofa močno skažena, tako močno, da je umestno ta opis odločno in javno odkloniti.

Poglejmo, kako svetniškega misijonarja z besedo slika Postal Bulletin 21460 z dne 31. maja 1984. Najprej ugotovi, da je bil Baraga rojen l. 1797 v Trebnjem na Kranjskem, bivši avstrijski vojvodini in kronski deželi, ki je sedaj del Slovenije v Jugoslaviji. Kraj rojstva ni točen: Baraga je bil rojen v Mali vasi pri Dobrniču, v Trebnje se je družina preselila šele pozneje. »V Združene države — dobresedno nadaljuje — je prišel l. 1830. Po večmesečnem bivanju v Ohio, kjer je študiral angleščino in Ottawa indijansko narečje, se je preselil na spodnji polotok Michigana, kjer so se domačih Ottawa Indijancev mnogi priseljenci bali. Baraga se je odločil preživeti svoje življenje med Indijanci, postal je njihov prijatelj in učitelj. Gradil je šole, domove in cerkve, vzgajal otroke, se boril za indijanske pravice in širil mir ter harmonijo med plemeni in priseljenci.«

»L. 1835 se je Baraga preselil na zgornji polotok Michigana in nadaljeval svoje delo med Chippewa indijanskimi plemeni. Dasiravno je naletel na mnoge težave in finančne trdote, je vztrajal in uspel v učenju Indijancev, kako doseči moderno civilizacijo. Sestavil je edini Chippewa slovar tiste dobe, spisal slovnice Ojibway plemena in izdal molitvenik in knjigo spevov v Ottawa jeziku; s tem je zagotovil, da bodo ti indijanski jeziki ohranjeni potomcem. Umril je v Marquette, Michigan, l. 1868, potem ko je posvetil več kot 37 let vzgoji Indijancev okrog Velikih jezer.«

Tako je naslikal Barago uradni Postal Bulletin in to je vse, kar ve o tem izrednem misijonskem možu povedati. Seveda je vse, kar Bulletin pove, res in je res še mnogo več, kar je za indijanske pravice z velikimi osebnimi žrtvami podvzel na področju indijanskih narodnih in kulturnih vrednot. A to je le del, in to ne glavni del njegovega ogromnega misijonskega žrtvovanja za reševanje nesrečnih Indijancev. Lahko mirno zapišemo, da je bil njegov zgoraj opisani dosežek samo pritisklina, logični dodatek njegovemu misijonskemu načrtu med Indijanci, zaradi katerega je sploh v Ameriko prišel. Baragov cilj in namen prav gotovo ni bil podati se na trnovo pot misijonstva, da bi Indijance učil moderno civilizacijo ali da bi jim sestavljal slovarje in slovnice. Šel je mednje iz goreče želje pridobivati duše za Jezusa Kristusa in jih reševati za nebesa. Saj je bil katoliški duhovnik in

— Spomin na pokojne —

LEMONT, Ill. - V bogoslužju, v verskih vajah in v šolah duhovnosti so sledovi časov, v katerih je bilo delo in vse udejstvovanje tesno povezano z naravo in zato tudi z letnimi časi. Obhajanje skrivnosti Kristusovega življenja in dela je sovpadalo z letnimi časi, ki izražajo pričakovanje, hrepenenje, žalost, smrt in novo življenje. V preteklosti so bili časi, ko so naši predniki le redko prišli v stik z duhovnikom. Tudi v teh časih so ostali zvesti katoliški veri in Cerkev. To zvestobo so ohranjali z molitvijo in raznimi pobožnostmi, ki so nastale pod vplivom potreb v spreminjajočih se dogodkih, ki so vplivali na potek zgodovine.

Mesec november je slovensko ljudstvo imenovalo listopad. Odpadanje listja z drevja spominja na jesen človekovega življenja, na začetek umiranja in na smrt. Zato je razumljivo, da prav v mesecu novembru obhajamo spomin na naše umrle, posebno na pokojne, ki so nam bili blizu v življenju in so šli skozi iste čase in razmere kot mi. Mnogi od teh so v zvestobi katoliški veri in Cerkev žrtvovali vse, tudi svoje življenje.

Med zadnjo vojno, ko je divjala v naši rojstni domovini komunistična revolucija in ob koncu vojne, so mnogi zgubili življenje v množičnih pobojih samo zato, ker se kot Slovenci in katoličani po vesti niso mogli pridružiti komunistični revoluciji, katere cilje so dobro poznali. Teh žrtev se spominjamo, saj so bili med njimi ljudje, ki smo jih poznali, z njimi sodelovali na najrazličnejše načine, bili so tudi naši prijatelji, sorodniki in v mnogih primerih očetje, brati in sestre.

Leto za letom obhajamo spomin nanje v skupnih programih. In zaradi tega slišimo kritična mnenja, ki jih lahko

pozneje marquetteški škof, a o tem ni v uradnem opisu niti besede.

Človek se mora upravičeno vprašati, kako je mogoče, da ameriška uradna agencija izda tako enostranski, pristranski in zmaličen opis velike osebnosti enega največjih katoliških misijonarjev, ki ga njegovi sorojaki slovenske krvi z največjo intenzivnostjo želijo častiti kot svetnika in se ne ustrašijo tudi velikih žrtev, da bi se to doseglo. Akcija za njegovo znamko poteka iz tega vira. Človek mora postati razočaran, globoko užaljen in do kraja nezadovoljen, ko je prisiljen sumiti, da je bil opisni prikaz našega svetniškega misijonarja v uradni listini samovoljno, namenoma in načrtno enostranski, pristranski in neresničen.

O Baragovem življenju, misijonskem delovanju in njegovih uspehih za širjenje božjega kraljestva med ameriškimi Indijanci je bila napisana vrsta izvrstnih knjig v slovenskem jeziku, ki bi jih bili dolžni prizadeti krogi okrog izdajanja znamk proučiti in upoštevati. Pa je bil njegov življenjepis objavljen tudi v angleškem jeziku, zlasti v knjigi Bernarda J. Lamberta *Shepherd of the Wilderness*, kjer je Baragovo misijonsko delovanje podrobno opisano. Že sam naslov knjige jasno pove, da je bil Baraga pastir — misijonar.

Da je sin slovenske matere, absolvirani študent jurisprudence in katoliški duhovnik ter poznejši misijonski škof v Združenih državah Amerike uradno opisan le kot učitelj in vzgojitelj Indijancev, je obžalovanja vredno. Podpisani dopisnik AD je prepričan, da je bilo to treba javno povedati. Mi Slovenci pa si prizadevamo še naprej z vso vnemo pospeševati postopek k svetništvu tega, v ameriških očeh le »vzgojitelja« ameriških Indijancev okrog Velikih jezer — Friderika Ireneja Baraga.

izrazimo: čas je, da na to že pozabimo.

Vsa slovenska tradicija nam govori ob spominu na pokojne. Po slovenskih deželah so postavljali kapelice, sveta znamenja in križe na krajih, kjer so posamezniki končali svoje življenje zaradi kake nesreče ali katastrofe. To je bilo v spomin nanje, nam pa v spodbudo, da smo se jih spominjali v svojih molitvah. Tudi na pokopališčih so vedno skrbeli, da grobovi niso bili zanemarjeni. Vse to izraža slovensko vernost, v kateri želimo biti združeni s svojimi pokojnimi.

Tudi Cerkev, ki ostaja zvesta božjemu razodetju, se v molitvah spominja pokojnih in priporoča, da zanje darujemo dobra dela.

Zakaj pa sedaj ponavljanje: Čas je, da pozabimo? Ali naj pozabimo zato, da bomo šli mirno skozi svoje življenje in ne bomo obremenjevali svojih misli in čustev s spominom na težke čase, ko je zmagovala krivičnost in z njo hudobija? Ali morda iz strahu pred onimi, ki so prišli na oblast in so uničili in odstranili vse, kar jim je nasprotovalo? Sedaj ne marajo, da bi jih kdo spominjal, da so ravnali krivično in proti osnovnim človeškim pravicam!

Ako bi podlegli mišljenju, da je čas, da pozabimo te zadeve, bi se sami odpovedali verski svobodi in svoji osebni svobodi. Tega pa ne smemo in nočemo storiti. Versko svobodo in svobodo vesti je treba izvajati in živeti, ako ju hočemo ohraniti. Vsak duhovni pritisk, ki ima namen preprečiti in uničiti ali odpraviti izvajanje verske svobode, odklanjamo in imamo za dolžnost, da to javno z besedami in dejanji pokažemo.

V novembru, ko se spominjamo pokojnih, tudi molimo, darujemo druga dobra dela in svete maše za tiste, ki so zaradi

zvestobe do vere in Cerkev in v ljubezni do svojega naroda s svojim življenjem potrdili, da jim je zvestoba do neuničljivih vrednot več kot življenje.

Na poseben način pa se bomo v nedeljo, 4. novembra, (v Lemontu) spomnili pok. Gregorija Rožmana ob 25-letnici njegove smrti. Ob dveh popoldan se bomo zbrali na samostanskem pokopališču in z molitvijo začeli spominski program zanj in za naše pokojne.

Da je v slovensko duhovnost vtisnjena zavest dolžnosti molitve za pokojne, me je prepričala Slovenka, ki je že pred tedni prosila, da bi imeli prihodnje leto v juniju v nedeljo popoldne mašo za nasilno pobite domobrnce, med katerimi je bil tudi njen oče.

Slišimo mnenja, da bi naj se ne spominjali javno nasilno in brezpravno pobitih domobrncev, na katerih skupne grobove ne sme nihče iti, še manj zahajati. Tu ne gre za presojanje, ali ne bi bolj pametno ravnali, ako se revoluciji ne bi uprli ali kako drugače ravnali, da bi bila preprečena tragedija, ki so jo zagrešili ljudje brez vesti in čuta odgovornosti. Kjer so ljudje, se delajo napake, a napake so nekaj drugega kot nasilno uničevanje osnovnih človeških pravic. Ako so se na straneh onih, ki so se uprli komunistični revoluciji, delale napake, to ne odpravi dolžnosti, ki jih imamo do pokojnih, saj so med njimi, ki so bili krivično pobiti, naši bratje in tudi sestre in očetje.

p. Fortunat
(Ave Maria, Nov. 1984)

Iz newyorške prosvete

Kakor sem napovedal, tako se je zgodilo. Udeležba na drugi uri je bila večja in dvorana polna. Morda je res tudi pomagalo dejstvo, da so Osovnikovi »pasji dnevi« za nami. Imeli smo lepo jesen. Toda zadnje dni je temperatura precej visoka, nebo je oblačno, megla leži na zemlji in vlage je preveč. Tako je bilo tudi v nedeljo!

Naši gosti so bili tokrat člani Slovenskega gledališča iz Toronta. Pod vodstvom Vilke Čekuta so začeli v naši dvorani svojo 29. sezono z dramo v treh dejanjih »Štiri redovnice zaslišujejo«, delo italijanskega avtorja Cajolija, ki jo je prevedel Maks Šah.

Dejanje se vrši v napol porušnem samostanu v srednji Italiji proti koncu druge svetovne vojne.

Pri bombnem napadu na samostanu so bile vse nune pobite. Vanj so se zatekla 4 dekleta dvomljive preteklosti, se preoblekle v nune in tam ostale. Predtem so bile v koncentracijskem taborišču upornikov, kjer so jih ostrigli. S pomočjo partizana Ivana so iz taborišča pobegnile. Neki monsignore je skušal s pomočjo svojega nečaka Marija, ki ga je nunam predstavil kot političnega preganjanca, v resnici

L. P.

(Dalje na str. 3)

Ha-Hec-Hi-
Ho-Humor!

Skuhal
ali pogrel

MECAN

JIH NI TUKAJ

Vsako leto na praznik Vseh svetih imajo cerkvena društva pri Mariji Vnebovzeti v Clevelandu uro molitve za svoje med letom umrle člane. Nekdo prebere ime in predsednik ali predsednica dotičnega društva odgovori: GA NI TUKAJ, ali: ONA NI TUKAJ. Nato cerkovnik ugasne eno izmed gorečih sveč in vsi skupaj izmolijo en očenaš. To se nadaljuje, dokler niso vse sveče pogašene.

Na ta dogodek sem se spomnil, ko je nedavno bilo v Ameriški Domovini postavljeno vprašanje, zakaj ni več mlajših ljudi na vodstvenih položajih v argentinskih slovenskih organizacijah. Oglasil se je zdaj že pokojni Miloš Stare in pribil: JIH NI TUKAJ. Tisto generacijo so namreč slovenski komunisti junija in julija 1945. leta domala vso pobili. Torej: JIH NI TUKAJ, ker so jih pomorili lastni bratje.

Kako strašna ugotovitev! In ker so jih pobili, ko je bila ogromna večina še v cvetu mladosti, tudi njihovih otrok nikoli ne bo. Noben izmed njihovih vnukov ali vnukinj se ne bo nikdar vpisal v Slovensko šolo pri Mariji Vnebovzeti, ali pri Sv. Vidu, ali v Čikagu, ali v Mendozi, ali v Avstraliji...

Ker stojimo letos na pragu 40. obletnice teh strašnih dogodkov, je primerno, da znova prižgemo svečo tem našim bratom-mučencem in poskrbimo, da bo varno gorela globoko v naših srcih. Tako globoko, da noben veter nikdar ne bo mogel ogroziti njenega plamena.

- KRIŽANKA -

VODORAVNO: 1) Prostor v cerkvi. 4) Južno-ameriška pogorja. 7) Del sklede. 8) Sledi pustu. 10) Prijubljena igra z žogo. 11) Vojaška zveza. 13) Zavratna bolezen. 14) Če ni motorja v čolnu je treba... 18) Španski rodovnik. 19) Debela žica, tudi škaf. 21) Umrli. 22) Rokodelec.

NAVPIČNO: Vprašalni zaimek. 2) Potem, nato (hrvaško). 3) Suženj. 5) Afriški ptič. 6) Prislov. 8) Steza. 9) Morska riba ploščatnica. 12) Katoliška slov. zavarovalna organizacija v ZDA. 13) Učenik, mojster. 14) Tudi žensko ime. 15) Zanos, polet. 16) V minulem letu. 17) Prebivalec in pripadnik nekdanje Ilirije. 20) Grška črka.

Rešitev zadnje križanke

Vodoravno: Tone, At, Sla, Ski, Ebonit, IRO, Uprava, Raa, Eva, Sneg.

Navpično: T.S., Olé, Nabira, Aki, Tito, Snoven, Ora, Kura, Pat, Ave.

Popravek: 16. vodoravno v zadnji križanki bi se moralo glagoliti: Ženska, za katero bi bilo bolje, ko se ne bi nikdar rodila, IN KI SE TUDI NI NIKDAR RODILA (ker je bila ustvarjena)...

Nače in Jože sta pravkar prispela z ladjo iz Evrope v New York. Naročeno jima je bilo, naj na klopi sedita in čakata, da ju nekdo od Lige napoti na vlak za Cleveland. Ker sta že na ladji nekaj študirala angleščino in ker sta imela slovar pri roki, sta začela pogovor kar v angleščini:

- How much watch? (Koliko je ura?)

- Three watch. (Ura je tri).

- Such much watch? (Da je že tako pozno?)

(Urednikova uganka: V katerem znanem ameriškem filmu iz medvojnega časa sta tako govorila dva »prava« Nemca? Rešitev čez dva tedna!)

- Oprostite, gospod doktor, da vas kar tukaj na cesti nadlegujem in sprašujem za nasvet, vendar me tako zbada na levi strani...

- Nič hudega, gospodična! Kar slecite se, pa bova pogledala, kaj je narobe.

»Ta miza je rezervirana«, pravi natakter gostu.

»Nič hudega. Kar odnesite jo in prinesite drugo.«

- Si bil tudi danes priden v šoli, ali pa si spet kaj ušpilal?

- Kaj pa naj bi ušpilal, če sem vseh 5 ur v kotu preklečal.

NA SLOVENSKEM DNEVU V CHICAGU! Preteklo soboto so čikaški Slovenci praznovali svoj Slovenski dan. Dvorana sv. Štefana je bila zasedena, med navzočimi je bilo tudi več Clevelandčanov, ki so prišli skupaj z god-

bo »Veseli Slovenci« pod vodstvom Dušana Maršiča. Lastnika Ameriške Domovine James in Madeline Debevec se iskreno zahvalita za vso gostoljubnost, ki ste je bila deležna med obiskom v Chicagu! (Slika: James Debevec)

† Vekoslav Kramarič

NEW YORK, N.Y. - Rajnki Vekoslav Kramarič je bil svojstven mož, široko razgledan, oster vendar zelo pravičen v ocenjevanju stvari in dogodkov, pa srčno dober, kadar je bilo treba komu v stiski priskočiti na pomoč. Ni vprašal za dnevni čas in ne kako obširna pomoč je bila potrebna, samo takoj je radevolje pristal in kmalu je bil, če je bilo nujno, s svojim avtomobilom na cesti. Bil je naravnost odličen vozač, ki je s svojim vozilom premeril vso Ameriko podolgem in počez, potem pa rad zanimivo pripovedoval o svojih doživljajih, ki se jih je nabralo skoraj brez konca.

Midva sva se seznanila že zelo zgodaj in sicer na stolnem koku v ljubljanski stolnici sv. Nikolaja že v prvih letih po prvi vojni. Oba sva bila komaj dorasla mlada študenta ljubljanske univerze s svežim glasom, pevskim talentom in kipečim navdušenjem za Kimovčev zbor, dr. Kimovec pa je bil vesel najinega sodelovanja v njegovem odličnem zboru.

Ko je naju življenjska pot odtrgala od zboru, sva se razšla in se skoraj 50 let nisva videla. Šele v Ameriki sva se v šestdesetih letih slučajno srečala na cesti, se toplo pozdravila, obudila spomin na staro znanstvo ter pozneje postala dobra in zvesta prijateljca. Prijateljstvo se je utrjevalo, čim bolj so se obnavljali stiki med nama, on je zelo cenil moje pisanje v AD, jaz pa njegovo možato odprtost pri gledanju na ljudi in dogodke ter pravične ocenjevanje kulturnih problemov.

Vekoslav je imel v sebi močno umetniško žilico, ki ga je zvesto vodila v vsem življenju. Doma v Ljubljani je bil znan kot umetnostni fotograf, ki je prepotoval ne le Slovenijo, ampak tudi druge dežele, iskajoč umetniških motivov v naravi za izdelovanje razgledniških kart. V tej stroki je bil med prvimi mojstri krajevne fotografije. V Ameriki ga je v tej umetnosti zadelo več nesreč in je ta poklic opustil. Posvetil je svoj talent slikarski umetnosti in izdelal celo vrsto slik, ki

krasijo njegovo stanovanje, mnogo jih je pa tudi dobro prodal. Ob križarjenju širom Amerike si je nabiral motivov in jih ponazoril v slikah.

Razgovor z njim, bodisi o umetnosti ali pa o tekočih dnevnih dogodkih, je bil vedno prijeten in spodbuden, ker je bil zmožen o njih razpravljati z izredno umsko ostrino. Najbolj pa je bil pokojnik velik človek, kadar je izkazoval svojo dobroto, ki skoraj ni poznala meja.

Vekoslav Kramarič je bil rojen l. 1902 v Novem mestu, se kot otrok preselil v Ljubljano in tam ostal do 1957, ko se je iz tamkajšnjih razmer umaknil v Ameriko. Dne 19. oktobra ga je zadela srčna kap in so ga prepeljali v bolnico, kjer je utrpel drugi napad in mu je počilo srce. Dobro srce se je ustavilo in zapustilo žalujočo ženo Maro in dve odrasli hčerki. Izražam jim globoko sožalje s pristavkom, da bi smel kdo izreči sožalje tudi meni in moji ženi, ker sva izgubila velikega prijatelja.

Bog je pravičen in mu bo vse bogato povrnil.

Dr. Ludovik Puš

Iz newyorške prosvete

(nadaljevanje s 3. str.)

pa je bil psiholog, razvozlati uganko, kdo so te nune in kaj delajo v samostanu. To se mu je na koncu posrečilo storiti.

Igralci Alojzij Žižek (monsignore), Andrej Stražar (psiholog), Anica Resnik (prednica) so bili izredno dobri in bi se mogli kosati s poklicnimi igralci. Vidi se jim, da so že večkrat nastopili.

Prav tako so bile dobre vse tri nune: Francka Žejn, Helena Stražar in Anica Stražar ter partizan Roman Mesec.

Za boljše razumevanje posebno mlajšega sveta in staronaseljencev, bi bilo dobro, ako bi jim dali pred pričetkom igre kratek oris prilik in razmer, v katerih se je zgodba godila.

V odmoru smo prečitali pismo, s katerim se nam je Nežika Čekuta Elliot zahvalila za čestitke in povedali, da bodo na novembrski uri naši gosti pevci »Zvona« iz Connecticuta.

Umrli je 82 let stari Vekoslav Kramarič. O njem bodo več pisali drugi.

Z. Kalan

St. Vitus Parish

PRESENTS

Christmas Celebration Dinner - Dance Benefit

FEATURING

Fantje na Vasi — Kres Folklore —

Ed Baucar — Ray Champa

Saturday Evening, Nov. 10

St. Vitus Auditorium, 6102 Glass Avenue
(East 61st and St. Clair Avenue)

Admission \$15.00

Proceeds Benefit St. Vitus School
and Auditorium

For Presale Tickets Contact Persons:

Stan Kuhar 431-2994 — Jim Logar 486-3532

Madeline Milakovitch 881-1423

Louise Strauss 531-2966 — St. Vitus Rectory 361-1444

IZ ŽIVLJENJA V SLOVENIJI

Javna tribuna o intelektualni svobodi

LJUBLJANA – Dne 12. oktobra zvečer je bila na filozofski fakulteti v Ljubljani javna tribuna, posvečena razpravi o intelektualnem delu in svobodi v Sloveniji in SFRJ. Tribuna sta sklicali slovensko filozofsko in sociološko društvo, povod zanjo pa sta bila nedavni proces proti Vojislavu Šešlju v Sarajevu in kot je bilo slišati napovedani proces proti šesteric intelektualcev iz Beograda.

Ljubljansko Delo je o tej razpravi objavilo krajše poročilo 13. oktobra, osrednji tednik *Teleks* pa je v svoji 42. številki z dne 18. oktobra objavil daljši članek, v katerem je obravnavan problem »disidentov« v Sloveniji in SFRJ. Namenavamo priobčiti večji del tega nadvse zanimivega članka, danes pa posredujemo le nekaj povzetkov, ki se tičejo omenjene razprave:

Člankar kritizira slovenska javna občila, ker so v primerjavi z drugimi jugoslovanskimi časopisi o političnih procesih skrbno molčali in so tako slovenski bralci ostali neinformirani. Nadaljuje: »Ravno molk o političnih procesih je bil povod, sta upravna odbora slovenskega filozofskega društva in slovenskega sociološkega društva sklicala javno tribuno z naslovom Intelektualno delo in svoboda.

Da je bil že skrajni čas, da se spregovori o teh stvareh, je pokazala nabito polna dvorana (več kot 300 ljudi). Ne le, da ni bilo več prostega sedeža, tudi »stojišče« je zmanjkalo in nekateri so morali ostati pred vrati. In kakor je bilo videti iz razpleta javne tribune, ljudje niso prišli iz radovednosti, temveč zato, da odkrito izrazijo nezadovoljstvo z zaprtimi, zaplembami, omejevanji in krčenjem svobode intelektualnega dela.« Potem omenja člankar kritiko radi te javne tribune, ki jo je bilo slišati iz javnih občil drugih republik SFRJ.

»Ena od tem, okoli katere je bilo na javni tribuni največ govora, je pravni vidik političnih procesov. Ustava zagotavlja svobodo mišljenja, pravo pa naj to svobodo varuje in na drugi strani sankcionira njeno kršenje. V praksi ni tako, posebej zadnje čase ne, ko je na

dnevnom redu vse več omejevanja in političnih procesov. Pa ne le zaradi prakse kot take, temveč predvsem zaradi »slabega« kazenskega zakonika. Javna tribuna je posebej opozorila na 133. člen kazenskega zakonika, ki govori o sovražni propagandi. Ta člen, ki je tako splošen, da je vanj mogoče stlačiti vse in vsakogar, je bil kamen spotika že na skopskem zasedanju pravnikov. Podobno je tudi z drugimi člani, na primer členoma 114 (po tem je bil obsojen Šešelj) in 118.

Problem je tudi neodvisnost sodišč, ki jo zagotavlja ustava. V vseh zadnjih političnih procesih smo bili priče obilnega vplivanja na sodišča. Koliko so sodišča temu vplivu podlegla, je težko ugotoviti, dejstvo pa je, da je bilo tako v sarajevskem kot v beograjskem primeru že pred sojenjem izrečene veliko obremenilnega za obtožence – največkrat z visokih političnih položajev.«

Poudarjamo, da to niso naše besede, ampak mnenja, izražena v zelo branem slovenskem tedniku *Teleks*, ki ga je, mimogrede povedano, mogoče dobiti v trgovini Tivoli v SND na St. Clair Ave. v Clevelandu in sicer po \$1.50 za izvod. Odprto je seveda vprašanje, kako daleč bo vse to šlo v Sloveniji oz. SFRJ, ker je že slišati glasove, ki zahtevajo konec takšnemu razpravljanju. Ker je vse to še vedno stvar omejene skupine intelektualcev, bo imelo pičle posledice, ako se tem težnjam ne bodo pridružili širši sloji slovenskega prebivalstva. Če bi pa začel prihajati pritisk ne samo od intelektualcev, ampak tudi v bolj organizirani obliki od slovenske in hrvaške ter še pravoslavne Cerkve, bi postala slika drugačna glede možne temeljiteše demokratizacije slovenskega in jugoslovanskega političnega sistema.

Radenska odprla obrat polnilnih linij

RADENCI – Dne 12. oktobra so odprli nove proizvodne prostore, ki bodo omogočili tovarni Radenski že po štirih letih proizvodnjo kompletnih polnilnih linij za domače po-

trebe in za izvoz. Tovarniška dvorana ima pet tisoč kvadratnih metrov površine, stala pa je 117 milijonov dinarjev (\$1 = 185 dinarjev). V vseh obratih Radenske je zaposlenih 2500 oseb.

Povezava rovov v rudniku Kotredež veliko obeta

ZAGORJE OB SAVI – Po dolgem in napornem delu je rudarjem v rudniku Kotredež uspelo povezati transportni prekop in vpadnik na koti 230. S povezavo rovov so v tej jami, ki jo je leta 1981 zalila voda, bodo rudarji delali varneje, pogoji bodo zaradi pretočnega zračenja normalnejši. Tako bodo lahko sedaj pospešeno gradili črpalnišča in transformatorske postaje, nivo voda pa bodo lahko znižali še za 120 metrov.

V rudniku je baje še precej kvalitetnega rjavega premoga, ki pa se nahaja precej globoko. Računajo, da bodo po 1. 1986, ko bodo končana rudarsko-gradbena dela, v kotredeški jami nakopali na leto okrog 320.000 ton premoga.

O usodi sečoveljskih solin razpravljajo

PORTOROŽ – Temeljno vprašanje okrogle mize, ki je potekala sredi oktobra v tem mestu, je bilo, kako ohraniti sečoveljske soline, ker je vzdrževanje obrambnih zidov izredno drago. Zdaj je močno pripravljajo na polindustrijsko predelavo soli, s pomočjo katere naj bi letno pridelali 7 do 30.000 ton soli in tako obdržali velik del solinskih bazenov. Kmalu pa bodo začeli urejati tudi prostor, kjer bodo začeli vzgajati ribe.

Odprli obnovljeno hidroelektrarno v Kranju

KRANJ – Na Kokri tik pred izlivom v Savo so 12. oktobra odprli obnovljeno hidroelektrarno. Nekdaj je služila bližnjemu industrijskemu obratu za pogon strojev, pred 30 leti pa je prenehala redno obratovati. Elektro Gorenjska je v obnovo vložila 15 milijonov dinarjev in s tem povečala svoje vire električne energije za milijon kilovatnih ur na leto.

V hidroelektrarni Sava v Kranju, ki je velikega pomena tako za industrijski razvoj Kranja kot tudi za samo elektrotehniško stroko v Sloveniji, so prav tako 12. oktobra 60-

letnico njenega obratovanja proslavili z odkritjem spominske plošče in podelitvijo priznanj najprizadenejšim delavcem. Ob tej priložnosti so odprli tudi center za vodenje in nadzor majhnih hidroelektrarn na Gorenjskem. Iz tega centra bodo imeli nadzor nad dogajanjem v vseh 10 energetskih objektih v sestavi Elektro Gorenjska, kasneje pa bodo od tu tudi upravljali z njimi.

O pogrešanem helikopterju

LJUBLJANA – Delo z dne 15. oktobra poroča o pogrešanem helikopterju, ki je 12. oktobra izginil med poletom iz Kočevja proti Postojni. Poročanje o nesreči vojaških letal SFRJ je precej nenavadno, tokrat je bila menda izjema, ker je helikopter izginil brez sledu, v njem pa je bil generalpodpolkovnik Radislav Klanjšček, poveljnik teritorialne obrambe Slovenije. Druga potnika sta bila polkovnik v pokoju Ivan Ron in poročnik Gordan Pekić.

Gre za vojaški helikopter gazele, ki je namenjen zlasti za protioklepni, protidesantni in protizračni boj.

Cimosova vozila grede na Kubo

KOPER – Koprski Cimos je podpisal pogodbo s Kubo, po kateri bo ta slovenska tovarna avtomobilov do konca junija 1985. leta na Kubo izvozila 550 sanitetnih vozil tipa C 25 D. V petih letih pa naj bi Cimos na Kubo izvozil 2.500 vozil. Cimos bo opremil tudi servisne delavnice in servisna vozila za Citroenove avtomobile.

Posel, ki ga je s Kubo sklenil Cimos, je vreden približno deset milijonov dolarjev, večino vrednosti pa bodo Kubanci plačali v konvertibilnih dolarjih.

Gorenje namerava za četrtno več izvoza letos kot lani

TITOVO VELENJE – Podjetje Gorenje računa, da bo letošnji izvoz za četrtno večji kot lani, v letu 1985 pa namerava proizvodnjo povečati za dobrih 7 odstotkov. Letos se bo fizični obseg proizvodnje v primerjavi z lanskim letom večji za 12 do 13 odstotkov.

V Beli krajini so zadovoljni s trgatvijo

METLIKA – Kljub letošnjemu muhastemu vremenu, ki bo zelo prizadelo vinogradništvo, so s trgatvijo ranih sort

grozdja v Beli krajini še kar zadovoljni. Gre namreč za sorte portugalka, šentlovenke in gamaya. Te sorte grozdja odkupuje metliška vinska klet, ki je tudi začela kupovati druge sorte, kot so kraljevina, frankinja, kasneje pa prideta na vrsto še laški rizling in žametna črnina. Kar zadeva kvaliteto je šentlovenka še kar dobra, medtem ko je portugalka dosti slabša, kot je bila lani, zlasti če jo ocenjujejo po stopnji sladkorja in barvi. Vendar so vinogradniki zadovoljni, ker so pričakovali veliko slabši pridelek.

Rojakil Priporočajte Ameriško Domovino svojim slovenskim prijateljem in znancem!

MALI OGLASI

For Sale
Euclid. 2 bdrm. bungalow. Garage. Fenced-in yard. Basement. Attached family room. High 40s. Call 449-4145.

FOR RENT
5 rms. up - plus garages. No children or pets. Young couple accepted. St. Mary parish. 382-7829 or 761-6707. (80-83)

Help Wanted
Experienced cooks & waitresses. Apply in person - 11394 Kinsman Rd. (Rte. 87) in Newbury, Ohio. Call 564-7339, ask for Henry or Rose. (78-85)

For Sale
2 bdrm bungalow. bet. E. 185 & 200. Room for expansion up. \$45,000. 461-7895 (81-84)

Child Care
Light Housekeeping, Mon-Fri in Bratenahl Home. Looking for long term relationship, providing paid holidays and vacation. References required. Call 781-3036 weekdays or 249-3422 evenings. (82-83)

For Rent
St. Vitus area. 2 - 4 room apts, 1 up and 1 down. Senior citizens preferred. Call 361-6259 or 1-286-4915. (82-83)

Going to Slovenia?
Taxi, Chauffeur, Guide Service. Very reasonable rates. Call Joseph at 951-7544. (74-83)

SPOMINSKA PROSLAVA

Prihodnji mesec, 16. novembra, bo preteklo 25 let, odkar je odšel po plačilo za težo križa, ljubljanski škof dr. Gregorij Rožman.

V sklopu njemu drage mladine se bomo spomnili pokojnega škofa s sv. mašo v cerkvi Sv. Vida v nedeljo, 11. novembra, ob 2. uri popoldne. Po sv. maši pa prisostvujemo še spominski akademiji v cerkvi.

Naj bo ta dan naša iskrena zahvala za dar pravičnega gledanja našemu vladiki in prošnja, da ostanemo zvesti Resnici v tej zmešnjava življenja.

Slovenska šola pri Sv. Vidu
in
Slovenska šola pri Mariji Vnebovzeti

Anton M. Lavrisha

ATTORNEY-AT-LAW
(Odvetnik)

Complete Legal Services
Income Tax - Notary Public

18975 Villaview Road
at Neff
692-1172

T.K. General Contractors, Inc.

Predelujemo kuhinje, kopalnice, delamo strehe, »driveways«, nove garaže in vsa potrebna gradbena dela na hišah ali poslovnih stavbah. Hiše barvamo zunaj in znotraj in tapeciramo. Zidamo tudi nove hiše in poslovne stavbe.
- Vprašajte za brezplačen predračun! -

- 831-6430 -

Kanadska Domovina

Obisk papeža Janeza Pavla II. v Kanadi

III.

Na zahodu in severu

Po dvodnevem obisku v Torontu in Midlandu, kar je bilo zanj gotovo zelo utrudljivo, je sv. oče odletel v zahodno Kanado in sicer najprej v Winnipeg.

Kot v Torontu in drugod v vzhodni Kanadi, je bil papež deležen prisrčnega sprejema tudi na zahodu. Tako v Winnipegu (v provinci Manitoba), v Edmontonu (v provinci Alberta), ter v Vancouverju (v provinci Britanske Kolumbije).

Ker je v predzadnji številki *Ameriške Domovine* (9. okt. 1984) dr. Jože Velikonja tako lepo opisal papežev obisk v Vancouverju, bom jaz omejil svoje poročilo o obisku sv. očeta na zahodu le s pripombo, da so se isti prizori odigrali v Winnipegu in Edmontonu. Omenim naj le, da so predominantna etnična skupina v Manitobi in Alberti Ukrajinci, ki so se pred prvo svetovno vojno in po njem v velikem številu tja naseljevali in odprli kanadski zahod kot pionirjimetvalci. Tem ljudem je papež ob svojem obisku pokazal posebno pozornost. Zlasti v Edmontonu, kjer je obiskal katedralo sv. Vladimirja in sv. Klare. Tam je ukrajinski duhovščini in zbranim vernikom govoril v njihovem materinskem jeziku o njihovi bogati zgodovini in kulturi in jih bodril, naj še naprej ohranijo svojo globoko vero, dediščino svojih prednikov in tesne družinske vezi, ki so osnove človeške družbe.

V Edmontonu si je sv. oče vzela dan počitka. Želel si je v kanadsko divjino, v tihoto in samoto prostranih gozdov, v naravo, kjer bi rad slišal odmev svojim besedam, ki jih je do sedaj spregovoril tisočim in tisočim vernim in nevernim Kanadčanov. Ali so njegove besede našle odmev v dušah? Ali so ljudje razumeli, kaj jim želi z vso ljubeznijo in skrbjo povedati? Kaj naj jim še reče? Kako naj jih prepriča, da je edino odrešenje človeštva vera v Jezusa Kristusa, učlovečene ga Boga, ki je po sv. Duhu prišel na svet, trpel na križu in umrl mučeniške smrti v naše zveličanje? Ali ni vsa človeška beda, vse krivice in nasilja modernega dvajsetega stoletja posledica pomanjkanja bratske ljubezni, katero je Kristus učil, in katero on, kot naslednik apostola Petra, še naprej uči in javno izpoveduje?

To je želel sv. oče v kanadski divjini razmišljati. Dan njegovega počitka pa je bil preveč viharen, da bi se podal v prosto naravo. Zadovoljiti se je moral v vrtovih bližnjega samostana, kjer je dan prebil v meditacijah, molitvi in v tako zelo potrebnem telesnem počitku.

Po lepem in uspešnem obisku v Vancouverju, je letalo z odličnim gostom odletelo proti severu, da obišče še Fort Simpson v Severnem teritoriju. Tam naj bi se sv. oče srečal z Inuiti in Indijanci.

Ker je bilo letališče v Fort Simpsonu zavito v gosto meglo, letalo ni moglo pristati, čeravno je pilot krožil nad mestom več kot 40 minut v upanju, da se bo megla dvignila. V strahu, da bo zmanjkalo goriva, je bil pilot prisiljen letalo usmeriti proti mestu Yellowknifu, tam pristati in napolniti skoraj prazne rezervoarje.

Nepričakovan obisk papeža v Yellowknifu se je kot ogenj hitro razširil po mestu potom radia in ljudje so nemudoma prihiteli na letališče v trumah, da ga pozdravijo. To je med varnostnimi organi povzročilo precejšnjo paniko, kajti letališče ni bilo nič zastraženo, ker papeževega obiska nihče ni pričakoval.

Strah je bil neupravičen, ker ni prišlo do nobenega incidenta ali kake druge nesreče. Seveda so bili ljudje nad nepričakovanim papeževim obiskom veselo presenečeni in so ga navdušeno pozdravljali. Tako so bili v Yellowknifu deležni dogodka, kakršen se verjetno tam ne bo več dogodil.

V Fort Simpsonu pa je več tisoč Inuitov in Indijancev ostalo razočaranih, ker jim ni bila dana prilika, da bi se s papežem srečali. Tudi Janez Pavel II. je bil razočaran in je potem po radiu pozdravil in blagoslovil vse, ki so ga v Fort Simpsonu zaman čakali. Obljubil jim je, da jih bo obiskal ob prvi priliki, ki se bo ponudila.

Tako se je končal papežev obisk na zahodu in severu Kanade, in s tem tudi 12-dnevni obisk. Po prihodu v Ottawa, odkoder je potem zvečer odletel nazaj v Rim, so ga spet pričakale velike množice ljudstva, ga navdušeno pozdravljale. Sv. oče je tudi tu šel do ljudi, stiskal roke, božal in poljubljal otroke in blagoslavljal. Zadnje ure svojega obiska je porabil tudi, da se je sestel s kanadskimi kardinali in škofi.

Obisk v Ottawi

Posebnost njegovega obiska v Ottawi je bila vožnja po Rideau kanalu, v zanj posebej pripravljeni jahti. Na obeh straneh kanala so se postrojile mase ljudi, mu mahale z robcami in zastavami in mu vzklikale v pozdrav in v slovo.

Pred odhodom na letališče, se je sv. oče ustavil še v Rideau Hallu, palači, kjer so bili zbrani člani federalne vlade z ministrskim predsednikom na čelu, zastopniki provincialnih vlad, ambasadorji, poslanci in diplomati tujih dežel, ki imajo svoja zastopstva v Ottawi, ter

drugi odlični gostje. Papežu se je v imenu vseh Kanadčanov zahvalila generalna guvernerka ga. Sauve, ki je v svojem kratkem nagovoru sv. očetu zagotovila, da bo Kanada storila vse, da bo v svetu prišlo do boljšega razumevanja med narodi, da bo še naprej nudila pomoč razvijajočim deželam in delala za svetovni mir. Dejala je, da je njegov obisk prinesel Kanadčanom novega upanja in novih duhovnih moči za življenje v današnjem negotovem času.

V svojem nagovoru zbranim, je papež najprej izrekel svojo prisrčno zahvalo za tako lep sprejem, ki ga je bil deležen v Kanadi. Dejal je, da je njegovo srce polno čustev, ki se z besedami ne dajo izraziti. Prevzela ga je vernost kanadskih vernikov, harmonija, v kateri Kanadčani različnih narodnosti, ras in ver živijo. Poudaril je potrebo, da federalna vlada še naprej v tej smeri dela, naj pomaga novodošlim emigrantom in beguncem do novega življenja, ki ga v tej deželi iščejo. Naj pomaga Inuitom in Indijancem do večje samouprave, boljših življenjskih pogojev in ohranjanja njihove kulture in običajev.

Govoril je o ekonomskih problemih, ki niso zgolj omejeni na Kanado, temveč so zajeli ves svet. Brezposelnost povzroča veliko težav v družinah, celici človeške družbe, in s tem razkrajja zdravo srčiko narodnega življenja. Želel je, da bi politiki našli rešitev za ta pereči problem.

Govoril je o socialni pravičnosti, o pomembnosti življenja, tudi pohabljenih, starih in še nerojenih, ki se jih s splavi odpravlja. Govoril je o verskem in kulturnem zatiranju, o pomanjkanju svobode milijonov ljudi zaradi političnih ali ideoloških razlik.

Kanadi in kanadskemu sistemu je dal priznanje, da je v pluralistični družbi kot je kanadska, znal energije različnih narodnostnih skupin s programom multikulturalnosti obrniti v dobrobit celotnega prebivalstva. Nadalje je govoril o miru in apeliral na vse navzoče, naj neutrudljivo delajo na tem, da bodo nove generacije živele brez strahu pred uničenjem atomske vojne.

Papeževe besede so navzoči nagradili z dolgim aplavzom. Ker je letalo na letališču že nanj čakalo, se je papež z mnogimi političnimi predstavniki, kanadskimi in tujimi, v slovo še rokoval, potem pa je v spremstvu generalne guvernerke, predsednika vlade, kardinalov in drugih v avtomobilih

krenil proti letališču.

Ob letalu je bila že postrojena častna četa kanadskih vojakov, za njimi pa vojaška godba. Seveda je bila zbrana tudi velika množica ljudi. Spet so se ponavljali prizori, ki smo jih gledali na televiziji kjerkoli se je sv. oče srečal z ljudmi. Ob poti k letalu so se uvrstili kardinali in škofje, s katerimi se je papež še enkrat rokoval, tako tudi s predsednikom vlade in njegovo ženo in drugimi predstavniki kanadskih oblasti.

Generalna guvernerka ga je spremila do letala, kjer ga je častna četa strumno pozdravila, godba pa je zaigrala vaticansko in kanadsko himno. Papež se je poslovil od generalne guvernerke in se po stopnicah povzpela na letalo. Pri vходу se je še enkrat obrnil in z obema rokama pomahal v pozdrav ter vsem na letališču dal svoj zadnji blagoslov. Že v temi se je letalo dvignilo v kanadsko nebo. Ljudje so dolgo zrlji za utripajočimi lučkami letala, dokler niso izginile v daljavi. V srcih vseh pa je ostala želja, da bi luč, ki jo je sv. oče Janez Pavel II. prižgal v Kanadi s svojim obiskom, nikoli ne ugasnila.

Papeževe besede in njih pomen

Ko se je papež v Rideau Hall v Ottawi zahvaljeval za lep sprejem, ki ga je bil deležen v Kanadi, je med drugim dejal: »Skupno z vami sem doživljal trenutke milosti.«

Resnično smo doživljali trenutke milosti za časa njegovega obiska v Kanadi. On sam je bil posebljenost teh milosti. S svojo svetostjo, s svojo ljubeznijo in dobroto, ki jo je izkazoval bodisi pri srečanju z otroki, s pohabljenimi in bolnimi, z mladino ali s starimi in obnemoglimi, je ta milost bila vidna in otipljiva.

Posredovalec te milosti je bil on sam s svojo osebnostjo, ki je osvajala, odpirala srca in prinašala mir in tolažbo razbolelim dušam. Po njegovih rokah, v njegovem pogledu, v dobrohotnem smehljaju in v njegovih besedah se je razlivala ta milost, ki je zajela Kanado za časa njegovega obiska.

S kakšno srečo so ga otroci objemali in poljubovali; kako nežno so se dotikali njegovega obraza, ker so čutili njegovo dobroto in ljubezen, ki jo je imel do njih. Isto so čutili tudi invalidi in pohabljeni, bolniki in stari, osamljeni ljudje, ki le še smrt čakajo. Vsak stisk roke, mehkoča njegove dlani na usahljelih licih, križ njegovega palca na čelu je tem ljudem pomenilo sprejem milosti, katero jim je sam Bog poslal v osebi Janeza Pavla II., naslednika apostola Petra in poglavarja Kristusove Cerkve na zemlji.

Ko je v mestu Quebecu obiskal François Charon Centre za pohabljene, je šel preko izraza osebne ljubezni in je v svojem govoru tam med drugim dejal: »Vrednost družbe ali civilizacije se meri v manifestaciji ljubezni, ki jo ima ta družba ali civilizacija do svojih najpotrebnejših članov. Tehnično popolna družba, v katero so sprejeti samo produktivni člani, se lahko smatra radikalno nevredno človeških bitij... Pohabljena oseba je eden od nas, deli z nami človečanstvo. Spoznati in pospeševati njihovo dostojanstvo in pravice pomeni, pospeševati tudi naše...«

Tema o dostojanstvu in svetosti »vsakega moža, žene in otroka na tej zemlji«, je bila srčika njegovih govorov. Ta njegova misel je bila centralna točka, kar je hotel povedati o glavnih socialnih vprašanjih našega časa; o bedi in brezposelnosti, verskih in političnih persekucijah, o potrebah beguncev, nasilja vseh vrst in splavov.

»Ko je spoštovanje do človeškega življenja sistematično zanikano in odklonjeno,« je dejal, »dostojanstvo vsakega človeškega bitja in svetost človeškega življenja je napadeno.«

Prepričanje o človeškem dostojanstvu mora vplivati ne samo kako gledamo druge, temveč kako gledamo sami sebe. Kot človeška bitja imamo vsak svoje posebno dostojanstvo in ceno. Mi smo zmožni, kot je papež dejal v Rideau Hall, postati »nosilci nove vizije humanizma«. Dosegli pa bomo to le, če se odpovemo »samozadovoljstvu, brezčutnosti in egoizmu.«

Naša bodočnost in naša odgovornost sta v dejanjih, v naših doprinosih v boju za pravico in mir in za vse kar je v tem objetega. V tem smislu je naša globoka potreba, da postanemo gospodarji svoje usode, da bo v soglasju s papeževimi besedami, ki jih je imel za pohabljene, kanadske domačine Indijance in za mladino.

Mladini na olimpijskem stadionu je dejal, da je življenje boj med lučjo in temo, in da ta boj ni lahek. »Junaško se bojujte kljub vsem težavam. Ljubite življenje, bodite kreativni, razvijajte svoje talente in bodite prisotni, kjer in kadar se oblikuje vaša bodočnost. Pomagajte tistim, ki so v potrebi!«

Mladini v Novi Fundlandiji pa je takole govoril: »V solidarnosti z vašimi brati in sestrami različnih narodnosti, ras in kultur, vam je dana prilika, da spremenite svet in oblikujete boljše bodočnost za vse; bodočnost, v kateri bo posamezno človeško bitje bolj važno kot materialni dobiček;

(Dalje na str. 6)

Ameriška Domovina
druži Slovence
po vsem svetu

KOLEDAR PRIREDITEV

V »Koledar« pridejo prireditve društev in drugih organizacij, ki objavljajo v »Imeniku društev« vsak mesec. Vključene so tudi prireditve, ki so v uredniškem mnenju koristne za našo skupnost.

NOVEMBER

3. — Štajerski klub priredi veselo Martinovanje v dvorani sv. Vida. Igrajo Veseli Slovenci.

4. — Slovenian National Art Guild priredi razstavo in prodajo ročnih del in umetnin v Briardale Community centru, Babbit Rd. v Euclidu, 12. uri do 5. pop.

10. — Fara sv. Vida priredi banket in program v farni dvorani. Nastopajo Kres, Fantje na vasi in Baucar-Champa orkester. Pričetek ob 7. zvečer.

10. — Belokranjski klub priredi Martinovanje v Slovenskem narodnem domu na St. Clair Ave. Igrajo Veseli Slovenci.

10. — Pevski zbor Jadran priredi svoj jesenski koncert v Slovenskem delavskem domu na Waterloo Rd.

11. — Slovenski šoli pri Sv. Vidu in Mariji Vnebovzeti se spominjata 25. obletnice smrti dr. Gregorija Rožmana.

16., 17. in 18. — November-fest pri Sv. Vidu.

DECEMBER

6. — Slovensko ameriški kulturni svet priredi večer s škofom Pevcem v Borromeo semenišču. Pričetek ob 6.30 zv., sv. maša ob 7., potem kratek program. Vstopnine ni.

9. — Slov. šola pri Sv. Vidu priredi miklavževanje v farni dvorani. Pričetek ob 3h pop.

1985

FEBRUAR

17. — Fara Marija Vnebovzeta priredi srnjakovo kosilo v podporo Slovenskega doma na ostarele. Kosilo bo v SND na St. Clair Ave.

17. — Slov. šola pri Sv. Vidu bo postregla s kosilom v farni dvorani od 11.30 do 1.30 pop.

MAREC

23. — Primorski klub priredi večerjo s plesom v SND na St. Clair Ave.

APRIL

13. — Tabor DSPB, Cleveland priredi svoj pomladni družabni večer v Slov. domu na Holmes Ave. Igra orkester Veseli Slovenci.

MAJ

11. — Slov. šola pri Sv. Vidu priredi Materinsko proslavo v farni dvorani. Pričetek ob 7. uri zvečer.

JUNIJ

15. in 16. — Tabor DSPB, Cleveland poda spominsko proslavo 40-letnice umora slovenskih domobrancev, četnikov in civilistov.

JULIJ

28. — Slov. šola pri Sv. Vidu priredi piknik na Slovenski pristavi.

OKTOBER

19. — Tabor DSPB, Cleveland priredi svoj jesenski družabni večer v Slov. domu na Holmes Ave. Igra orkester Veseli Slovenci.

DECEMBER

8. — Slovenska sola pri Sv. Vidu priredi miklavževanje v farni dvorani. Pričetek ob 3. uri pop.

Kanadska Domovina

Obiska papeža Janeza Pavla II v Kanadi

(nadaljevanje s 5. str.)

v kateri se bo bogastvo tega sveta pravično delilo in bodo mirovna pogajanja zamenjala grožnje nove vojne.«

Poglavitno k »novi viziji humanizma«, o katerem je papež govoril, pa je, da ga gledamo s človečanske perspektive in ne le z ekonomskega, tehničnega ali političnega vidika. Aplikacija teh principov je bila tudi srce govora Janeza Pavla II., ki ga je imel v Edmontonu, ko je govoril o razliki, ki obstoja med bogatim severom in siromašnim jugom. Isti princip je uporabil v Flat Rock, ko je ribičem govoril o brezposelnosti.

Za papeža je človeško dostojanstvo neločljivo od vrednot in pomena kulture. Poleg zahteve po osebni svobodi in odgovornosti, je papež v času svojega obiska veliko govoril o mnogih kulturah tu v Kanadi; kako različne etnične skupine ustvarjajo svoje skupnosti, v katerih se kulturno ohranjajo in gojijo svoj jezik, pomen njihove zgodovinske preteklosti in vrednot, ki so jih podedovali od svojih prednikov.

Kako povezati vero in kulturo v času radikalnih sprememb, je papež zlasti v provinci Quebec zelo poudarjal. Ko se je srečal s predstavniki raznih indijskih plemen, je poudarjal dostojanstvo in vrednote njihove tradicionalne kulture in njihov poseben doprinos kanadski Cerkvi in kanadski družbi.

V Winnipegu je vse te misli izrazil v pozivu na sodelovanje in dialog med vsemi kulturami, ki tvorijo kanadsko pluralistično družbo. Vsak, ki ceni svojo kulturo, mora biti odprt tudi za druge kulture, ker le tako in z dobro voljo za skupno delo, bo mogoče graditi boljši svet.

V svojih nagovorih je sv. oče posebej poudarjal, kako zelo je vse to naše prizadevanje vkopano in zakoreninjeno, motivirano in pospeševano le v močni in resnično pristni veri. On sam nam je dal viden vzgled z močno notranjostjo svoje osebnosti, ki je vir njegovega humanizma. Verovati v Boga zanj pomeni spoštovati in ceniti vrednost vsakega človeškega bitja. Nositi v sebi Boga v veselju in trpljenju, v uspehih in neuspehih vsakdanjega življenja, doživljati božjo navzočnost pri vseh svojih delih in v tem prepričanju biti okrepljen po moči božje ljubezni.

Kristus je posredovalec med človeštvom in Stvarnikom. V njegovi osebi sta razkrita naše človeško dostojanstvo in naš končni cilj. V svoji homiliji v Ottawi je papež Kristusa opisal kot »branilca vsega, kar je človeško«. Osem svetopisemskih blagrov je razčlenil v za-

govor vsega, kar je lepega in dobrega v človeku; kar je junaškega v nas. Evangelijska beseda pa nas kliče k dejanjem, k delu v imenu »miru in resnice in v obrambo pravic posameznikov in narodov«. Učil je, »da naša krščanska vera zahteva od nas, da stopimo na stran življenja in ne smrti... da branimo ljudi pred smrtjo... pred jedrsko smrtjo in smrtjo od lakote... da branimo pred smrtjo vse, kar je človeškega.«

Papež je sam sebe ob raznih prilikah imenoval »apostola vere«, »romarja za mir«, »očividca upanja«. Za mnoge v Kanadi je srečanje z njim za časa njegovega 12-dnevnega obiska zares pomenilo »trenutke milosti«. S svojo osebnostjo in svojimi besedami nas je klical k spreobrnjenju; pozval nas je, da poglobimo svoje vero in da postanemo v besedah in dejanjih Kristusovi, in kot taki graditelji novega in bolj humaniziranega sveta, »sveta, kjer bodo vladali mir, pravica in resnica.«

V vseh svojih nagovorih je sv. oče poudarjal tri glavne misli: Mir, ki naj bi zavladal med narodi, v družini in v dušah vsakega posameznika; socialno pravičnost in spoštovanje do življenja in dostojanstva človeške osebnosti; živeti po božjem nauku, ki nam je bilo posredovano po Jezusu Kristusu in njegovih apostolih. V okviru teh osnov leži rešitev vseh perečih problemov, ki tarejo današnji svet. Z jasno besedo in s svojim svetniškim vzgledom nam je dal napotke, kako najprej sebe graditi v Kristusovi podobi in istočasno graditi tudi novi svet, v katerem si bomo vsi bratje in sestre s pomočjo božje ljubezni.

Naj bi njegove besede in njegov vzgled služile v prvi vrsti vsej kanadski duhovščini, tudi slovenski, potem pa vsem vernikom, kako se v svoji človeški bednosti približati podobi Kristusa, da bi ga znali v njegovi ljubezni posnemati in v svojih preizkušnjah in trpljenju objeli njegov križ, na katerem je za nas mučeniške smrti umrl.

— Otmar Mauser
(Konec)

**Odbor »Štajerskega kluba« vabi
v soboto, 3. novembra, ob 7. uri zvečer
v dvorano sv. Vida na Glass Ave.
na »VESELO MARTINOVANJE«**

Slavimo Svetega Martina,
ki krsti mošt v vina.
Prijatelj prijatelj vabi,
v klet po navadi.
Fantje dekleta vriskajo,
godci zaigrajo.
Odmeva iz hriba v dolino,
tudi mi ne pozabimo.
To staro zgodbo,
Martina slavimo.

Vabimo vse člane z družinami, rojake in prijatelje Štajercev in Prekmurcev na »VESELO MARTINOVANJE«.

Kot po navadi, bo cel odbor Štajerskega kluba delal pridno in skrbel, da bodo naši gostje zadovoljni. Za zabavo bodo poskrbeli naši »Veseli Slovenci«, da ne bo nihče prikrajšan. Rojak bo rojaka srečal, prijatelj prijatelja, obenem pa letos slavimo tudi 25-letnico Štajerskega kluba in njegovega delovanja.

Torej, vabljeni ste vsi. Nasvidenje!

Za klub — tajnica Slavica Turjanski
— Plačan oglas —

Grdina Pogrebna Zavoda

531-6300
431-2088

17010 Lake Shore Blvd.
1053 E. 62nd St.

Grdina Trgovina S Pohištvom

531-1235

15301 Waterloo Rd.

“SLOVENIA RADIO PROGRAM”

HEARD COAST TO COAST
3 till 4 on Saturday afternoons E.S.T.
on N.B.N. Cable TV systems.

PAUL M. LAVRISHA
1004 Dillewood Rd.
Cleveland, Ohio 44119

Vote For Blanche Krupansky Judge

Court of Appeals

Former Justice Ohio Supreme Court.
21 years judicial experience including:

- Justice Ohio Supreme Court
- Judge Court of Appeals
- Judge Court of Common Pleas
- Judge Cleveland Municipal Court

Endorsed by: Bar Association of Greater Cleveland • Cuyahoga County Bar Association
• German-American Societies • S.E.I.U. Local 47 AFL-CIO • Sun News
• Cleveland Plain Dealer • Citizens League - Preferred

X **BLANCHE KRUPANSKY**

Krupansky for Judge Comm. Eamon Moran & Rose DiPietro, Co-Chm.
Ralph E. Parker, Treas., 21270 Endsley Ave.

O letošnjih volitvah – Kandidati in predlogi na območju Velikega Clevelanda

CLEVELAND, O. – Ta članek omejujem na kandidate in predloge v širši clevelandski okolici predvsem, ker ni mogoče obravnavati vseh držav in večjih mest, v katerih živijo Slovenci, ki so na naš list naročeni. Tako na primer o kampanji za zvezni senat v Illinoisu, v kateri ima dolgoletni republikanski senator Charles Percy močnega tekmeca v osebi demokratskega kong. Simona.

Tudi o predsedniški kampanji, o Ronaldu Reaganu in Walterju Mondalu, ne kaže več dosti pisati. O poteku kampanje smo že precej poročali, bralci so se v ogromni večini že opredelili za enega ali drugega kandidata. Najnovejše ugotovitve javnega mnenja le potrjujejo veliko Reaganovo prednost, tudi tu v Ohio, kjer bo predsednik menda zmagal, čeprav ima Mondale določeno prednost v okraju Cuyahoga, v katerem je seveda mesto Cleveland.

Letos v Ohio ne bomo volili guvernerja (Richard Celeste) ali katerega od zveznih senatorjev (John Glenn, Howard Metzenbaum). V Clevelandu tudi ne župana (George V. Voinovich). Mestne volitve bodo namreč šele prihodnje leto.

Kandidirajo torej kongresniki in tisti, ki bi jih radi zamenjali, ter poslanci spodnjega doma ohijske zakonodaje

ter nekaj (ne vseh) državnih senatorjev. Priliko imamo glasovati za dva člana ohijskega vrhovnega sodišča, dva od treh okrajnih komišenerjev v okraju Cuhahoga, več lokalnih sodnikov ter vrsto drugih javnih funkcionarjev. Dalje, glasovali bomo o raznih predlogih, odvisno seveda, od mesta oz. okraja, v katerem živimo. O nekaterih pomembnejših teh zadevah bi torej radi pisali, ne pa preveč svetovali.

Preseneti letos, da je sorazmerno malo Slovencev, ki kandidirajo. Najprvo o kongresnih okrožjih. Kong. Rose Mary Oakar v 20. okrožju, ki zajema zahodni del Clevelanda, nima nasprotnika in bo zopet izvoljena. Isto velja v 21. okrožju, ki zajema vzhodni del mesta in manjši del Euclida, kjer je na krmilu kong. Louis Stokes. To okrožje je oblikovano tako, da imajo črnici vedno močno večino, med njimi pa je kong. Stokes precej priljubljen.

Precej drugače je v 19. okrožju, kjer je kong. demokrat Edward Feighan. To okrožje vključuje večino mest in mestec okoli Clevelanda in je po pravici republikansko usmerjeno. Kot kaže, bodo volivci tega okrožja dali precejšnjo večino Reaganu. Dalje, Feighan ima tekmeca v Mattu Hatchadorianu, ki je zelo spreten in ima možnost, da zmaga na volitvah. Menda

še ima Feighan določeno prednost, zmage Hatchadoriana, ki je armenskega rodu, pa ni mogoče izključiti. Feighan je tradicionalen liberalec, Matt Hatchadorian pa konservativec, ki precej zvesto podpira politiko preds. Reagana.

V 11. okrožju, ki je vzhodno od Cleveland in obsega okraje Lake, Geaugo, Portage, Ashtabulo in del Trumbulla, je kongresnik Dennis Eckart, ki je seveda slovenskega rodu. Eckart je menda precej priljubljen v svojem okrožju in ni verjeti, da bo 6. novembra premagan. Zelo je ambiciozen in je slišati, da skuša napredovati v samem predstavniskem domu do kakega vodilnega mesta, ali pa morda kandidirati v bodoče za zveznega senatorja. Politično pripada liberalnejši struji v demokrati stranki, ker je pa ambiciozen, skuša s precejšnjim uspehom – vsaj doslej – biti vse vsem. Pripomniti je treba, da je zelo inteligenčen in kaže vso možnost, da postane tekom časa in izkušenj zrelejši in tudi zelo vpliven na zvezni ravni.

Letos bomo glasovali za dva člana ohijskega vrhovnega sodišča. Sedaj imajo demokrati 6:1 prednost, kar silno jezi republikance. Predvsem nasprotujejo načelniku sodišča Franka D. Celebrezjeja, ki pa letos ne kandidira. Kandidirata za enega odprtih mest 52-letni republikanec Andy

Douglas (Toledo, O.) in 48-letni Clevelandčan John E. Corrigan. Prednost za Corrigan je v tem, da je ime Corrigan zelo znan ohijskim volivcem. Isto velja v drugem dvoboju, med 55-letnim Craigom Wrightom in 46-letnim James Celebrezjejem. Ime Celebrezje ohijski volivci zelo poznajo. Celebrezje je bil prvič izvoljen za člana vrhovnega sodišča l. 1982, sedaj pa kandidira za polno mandatno dobo. Sodeluje z demokratsko večino na sodišču v nasprotovanju zahtev in stališč elektrarn in plinarov ter v prid delavskim unijam. Tudi to močno jezi ohijske republikance. Plača člana vrhovnega sodišča znaša \$68.000 na leto.

V ohijski zakonodaji sta dva doma. Za slovenske bralce bosta najbolj zanimiva dva dvoboja, v 22. in 24. okrožju, kjer v njih kandidirata Slovenca, ki imata možnost na uspeh.

22. senatno okrožje zajema razna predmestja južna od Clevelanda. Okrožje sedaj predstavlja Grace L. Drake, republikanka, njen nasprotnik je pa državni poslanec Frank Mahnic ml. z Garfield Hts. Mahnic je član ohijske zakonodaje iz l. 1979, sedaj pa želi napredovati v državni senat. Ga. Drake je bila imenovana v državni senat šele maja letos in zasedla izpraznjeno mesto. Ona je zelo konservativna,

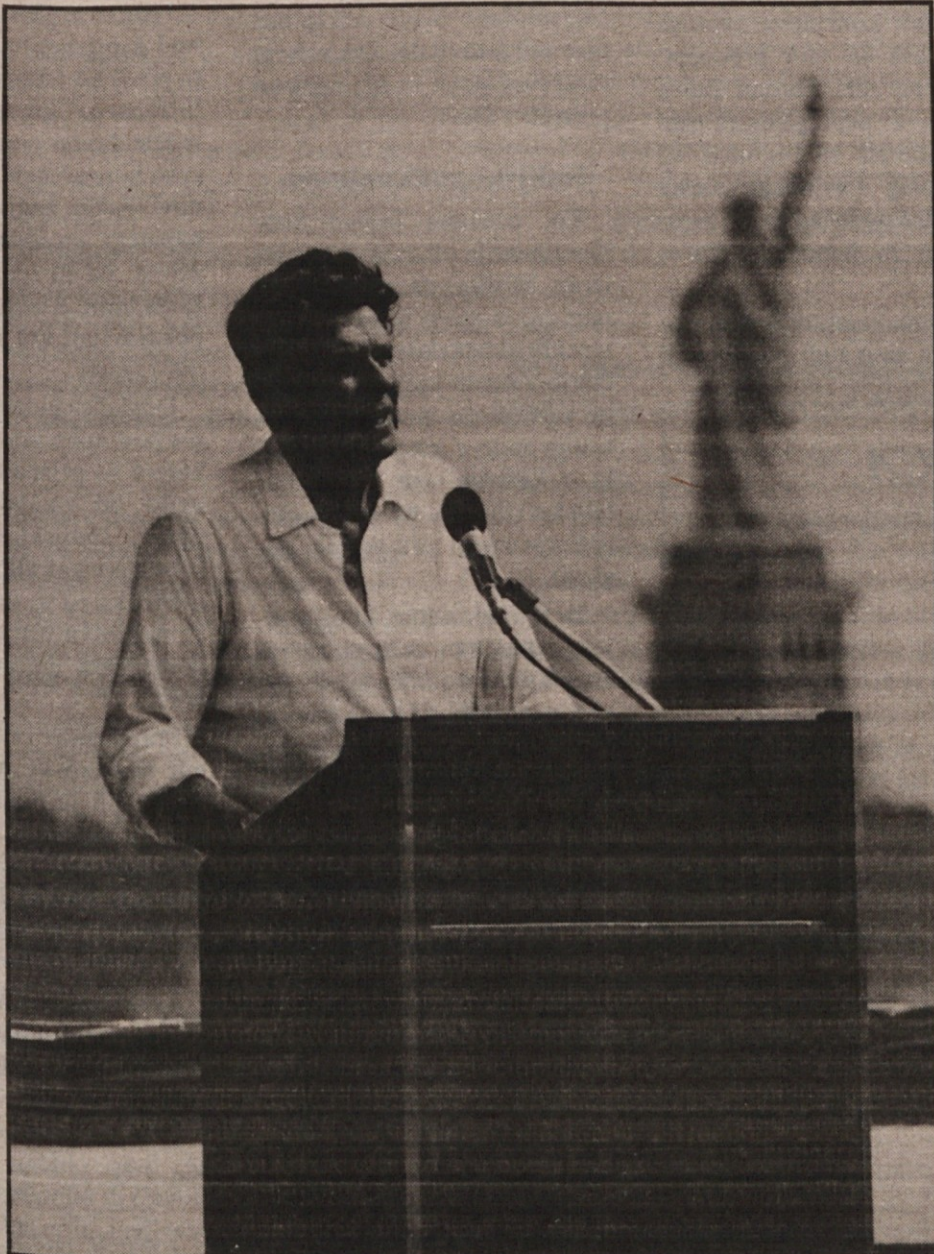
Mahnic je pa bolj sredinsko usmerjen. Boj med Mahnicem in Drake je pomemben, ker so demokrati in republikanci skoraj enako močni v senatu, zmaga Mahnica bi torej bila zelo všeč strankinem vodstvu.

V 24. okrožju, ki zajema zahodna clevelandska predmestja, kandidira sen. Gary C. Suhadolnik, ki je tudi slovenskega rodu, ne pa kaže kakega posebnega zanimanja za to. Suhadolnik je med najkonservativnejšimi člani zakonodaje, njegov nasprotnik je pa bivši kong. Ronald M. Mottl. V tem okrožju živi zelo malo Slovencev.

V spodnjem domu zakonodaje je za Slovence najbolj zanimivo 19. okrožje, ki ga zadnja leta zastopa Ronald J. Sustar, pravnik, ki se ima za »fiskalnega konservativca«. To okrožje je kot nalašč za Slovence, saj zajema severovzhodni del Clevelanda, Euclid, Richmond Hts. in nekatera druga predmestja, v katerih so Slovenci tudi precej naseljeni. Sustar sicer ima sposobnega tekmeca v Culverja F. Eymana III., vendar je splošno pričakovano, da bo Sustar z lahkoto zmagal.

Senklersko naselbino predstavljajo črnici, o katerih nimam podatkov.

(To poročilo bom zaključil v petkovi A.D. – Ur.)

PRESIDENT REAGAN

In 1980, Ronald Reagan opened his campaign for president with a pledge to all Americans for a new beginning, one filled with hope and promise and secured by a stable and lasting peace, economic vitality and a return to basic family values. Americans of all nationalities, races and backgrounds have contributed greatly to America's new beginning and continue to exemplify the qualities President Reagan and Vice President Bush believe are essential for a strong and free nation.

Opportunity, hard work and faith in God and family are the building blocks of the future and the basis of President Reagan's new beginning for America.

Working together, we can build a brighter future.

REAGAN-BUSH '84

Leadership That's Working

Imenik raznih društev

**SLOVENE PENSIONERS CLUB
NEWBURGH - MAPLE HTS.**
President - John Taucher, tel. 663-6957
Vice-pres. — Mary Zivny
Sec'y-treas. - Josephine Rezin,
15701 Rockside Rd., Maple Hts.,
OH 44137, tele.: 662-9064.
Rec.-sec'y. — Donna Stubljier
Auditors: Louis Champa, Frank
Urbancich, Anton Stimetz
Monthly meetings are held the
fourth Wednesday of each month
at 1 p.m., alternating the Slov.
Nat'l. Homes — E. 80th and Maple
Heights.

**CIRCLE 2 SNPJ
SLOVENIAN JUNIOR CHORUS**
Jeanette Hiti, President
John Stislow, Vice-President
Cathy Kastelic, Recording Sec.
Karen Malnar, Attendance Sec.
Tricia Hlad, Treas.
Laurie Zigman, Historian
Cecilia Dolgan, Music Director
Meetings 2nd Thursday of month.
Rehearsals each Thurs. 7 p.m.,
Slovenian Society Home, Recher
Ave., Euclid, Ohio.

**CIRCLE NO. 1
PROGRESSIVE SLOVENES
OF AMERICA**
President — Cecelia Wolf
Vice-Pres. — Sophie Matuch
Secretary-Treas. — Alma Lazar
Rec.-Sec'y. — Wilma Tibjash
Auditors: Mary Dolsak, Molly
Raab, and Vida Zak
Sunshine Comm.: Mary Furlan,
Jennie Skri, Marie Shaver, and
Alma Lazar.
Social and Educ.: Bertha Dovan,
Mary Dolsak, Ann Kristoff
Cookbooks — Alma Lazar,
531-5627.
Meetings — Thursday
Meetings — First Thursday of the
month.

**SLOVENIAN NATIONAL
ART GUILD**
President — Justine Skok
Vice-pres. — Mary Batis
Treasurer — Bill Jansa
Secretary and Rec. Sec'y. — Mol-
ly Raab, 32 Lincoln Dr., Cleveland,
OH 44110.
Auditors: Jean Krizman, John
Habat, John J. Streck, Stanley
Gulick.
Chairman, Membership —
Eleanore Rudman, 2081 E. 224 St.,
Euclid, OH 44117, tel.: 531-8927.
Chairwoman of Heritage and Stit-
chery and Design — Doris Sadar
Consultant — August B. Pust
Federation of Homes — John
Habat
Historian — Maria Dimitrijevic
News Letter Chairwoman - Doris
Sadar

Meetings — Third Monday of
each month at 7:30 at Recher Hall.
Elections in January.

**SLOVENE HOME FOR THE
AGED AUXILIARY**
(Meets every 4th Thursday at
SHA at 7:30 p.m.)
President — Jennie Trennel
Vice-pres — Betty Gřrdina
Rec. Sec'y. — Bertha Richter,
Treasurer — Anne Ryavec,
Corres. Sec'y. — Anne Ryavec,
400 E. 214 St., Euclid, OH 44123,
Phone 731-5776
Corres. Sec'y. — Helen Levstick

Committee Chairpersons:
Historian — Nettie Mihelich
Liaison Officer — Jean Krizman
Membership: Anne Millavec
Publicity: Madeline Debevec
Ways and Means — Jennie Tren-
nel
Reporter — Eleanor Pavey

Welfare — Jo Prince
50/50 Fund Raiser — Josephine
Prince

**Oglašujte v Ameriški
Domovini! S tem boste
pomagali sebi in tudi
našemu listu!**

OLTARNO DRUŠTVO FARE SV. VIDA

Duhovni vodja Rev. Joseph
Božnar, častna pred. - Mary
Marinko, predsednica Anna Brod-
nik, podpredsednica Caroline
Rozic; tajnica in blagajničarka
Kristina Rihtar, 990 E. 63 St., tel.
391-6545. Zapisničarica v
slovenščini Gabriela Kuhel,
zapisničarica v angleščini - Mary
Turk, rediteljica Ivanka Pretnar.
Nadzornici Frances Novak in
Amalija Košnik.
Vsak četrtek ob 6.30 zvečer ima
društvo ure molitve, vsako prvo
nedeljo skupno sv. obhajilo pri
osmi sv. maši, ob 1.30 popoldne pa
seja v društveni sobi farne dvorane
pri sv. Vidu.

AMERICAN SLOVENE CLUB OF SO. FLORIDA

President — Erna Kotula
Vice-pres. — Fran Vranicar
Secretary — Mamie Willis
Treasurer — Paula Beavers
Finan. Sec. — Eli Zatorsky
Corres. Sec. — Molly Bogus, 1546
71 St., Miami, Beach, FL 44141
Board of Trustees: Dick Flynn,
Frank Kotula, Paul Tucker.
Sgt.-at-arms — Bill Zupanc
Sunshine Committee: Mamie
Willis (Miami), Cyril Grlic (Ft.
Lauderdale).
Meetings are the 1st Sunday of
the month at 301 N.E. 1st St., Pom-
pano Beach, Fla. at 2 p.m.

PROGRESSIVE SLOVENE WOMEN OF AMERICA

President, Florence Unetich
1st V-pres., Joyce Plemel
2nd V-pres., Josephine Tom-
sic
Fin. sec'y., Millie Bradac
Rec. sec'y., Emily Starman
Corres. sec'y., Hildegarde
Kazan
Treas., Marie Plevnik
Auditors: Jennie Zaman, Vida
Zak, Ann Kristoff, Josephine
Skabar, Wilma Tibjash
Educ., Welfare: Cecelia Wolf,
Emily Starman, Rose Gorman,
Helen Vukcevic, Carolina Lokar
Historian, Johanna Jadrich
Editor, Agnes Elish

ANDREJ KOBAL

SVETOVNI POPOTNIK PRIPOVEDUJE

(nadaljevanje)

Neznosno napetost med
Izraelci in arabskimi sosedi je
bilo občutiti drugi dan bivanja
v Bejrutu. Dr. Penrose je po-
sredoval, da bi dobil arabsko
dovoljenje za kratek izlet v Je-
ruzalem. Želeli smo obiskati
tudi izraelsko predmestje Je-
ruzalema, da bi se tam sestali z
družino avstralskega konzula,
prijatelja iz Tokia, ki je prebi-
vala na izraelski strani.

Takega dovoljenja bi tedaj
ne dala nobena arabska drža-
va. Če je popotnik imel v knji-
žici pečat za obisk Izraela, mu
je bilo prepovedano vrniti se v
arabsko državo. Zadovoljiti
smo se torej morali z obiskom
starega Jeruzalema na jordan-
ski strani in tja se je telefon-
skemu klicu odzvala avstral-
ska družina.

Kot diplomatom jim ni bilo
prepovedano prekoračiti spor-
ne meje. Spremljali so nas na
Kalvarijo, po križevem potu in
v razna starodavna svetišča,
končno pa odpeljali po cesti
tik ob meji v Betlehem.

To je bilo čudno romanje
vprijočega nesoglasja. Na ob-
mejni poti k svetišču Gospoda
miru in sprave je pri vsakem
pogledu od sonca odseval
blesk z bajonetov izraelskega
in jordanskega vojaštva.

Popoldne smo poleteli v
spremstvu konzulove soproge
v Damask in tam prenočili.
Kakor ob reki Jordan poleg
letališča z nepreglednim pol-
jem taborišč za begunce, so
tudi poleg Pavlovega mesta
postavili šotore in barake za to
oropano in izmučeno člove-
štvo.

In v tem najstarejšem mestu
na svetu smo tudi mi občutili

mržnjo, povzročeno od krivic
nad arabskim plemenom. V
modernem hotelu smo kot
Amerikanci mogli dobiti pre-
nočišče le na Avstralkino po-
sredovanje. Na sprehodu po
mestu naslednje jutro smo sli-
šali psovke proti Ameriki, z
obtožbo, da podpira Izrael in
da je sovražna Arabcem. Med
napisi na stenah ni manjkalo
žaljivk v angleškem jeziku
proti ameriškim Židom.

Mesto smo vseeno vzljubili.
Stari del ni za zahodnega člo-
veka nič vabljiv, v modernem
pa se vidi spretna roka Franco-
zov, ki so ga zgradili.

Iz Damaska v Bejrut ni veli-
ka razdalja. Z avtom bi jo mo-
goče prevozil v eni uri, četudi
cesta ni bila tlakovana in se vi-
je med gričevjem in po kamni-
tih čerih pod gorami svetopi-
semskih imen. Avtobus pa je
zaradi zamud na meji potrebo-
val dobrih pet ur.

Sirski in libanonski stražarji
in cariniki so sumljivo stavljali
nešteto vprašanj in pregledo-
vali potne dokumente, katerih
najbrž niso znali čitati. Težko
jim je bilo verjeti, tako se je
nam zdelo, da smo se kot
Amerikanci zadovoljili z obi-
skom samo jordanskega Jeru-
zalema in da nismo skrivaj šli
tudi v izraelski del.

Lepota Bejruta in zanimivo-
sti izmučene Svete dežele nas
niso več ustavljale. Zvečer sem
rezerviral polet in zjutraj smo
poleteli v Delhi.

Indijski podkontinent

To, oziroma *Indian Sub-
Continent* je običajen angleški
izraz. Mislim, da ne bo odveč
napisati o njem nekaj zgodo-
vinskih odstavkov, ne kot se
čitajo v učnih knjigah, temveč
po razlaganju ministra za no-
tranje zadeve gospoda Bonsa-
la, s katerim sem imel prijat-
eljske stike in ga zato ome-
njam v enem prihodnjih pog-
lavij.

Dobijo se Indijci, ki pripisu-
jejo Angležem zasluge za ra-
zvoj njih ogromne dežele. So
tudi prenapeteži, ki še zmeraj
kolnejo angleški kolonializem,
češ da ni storil za Indijo nič
dobrega.

Če je res ali ne, slišal sem
anekdoto o Indiri Gandhi, ki
zdaj vlada Indijcem, da je
Winstonu Churchilliu na obi-
sku očitala: »Anglija ni storila
za Indijo nič dobrega.« Chur-
chill je duhovito odvrnil: »Vi
ste vendar tu.« Vdovo Indiro
je s tem opomnil, da je Anglija
odpravila nečloveški običaj
stare Indije, po katerem bi se
bila morala živa sežgati pri po-
grebu svojega moža.

in spominjam se, kako je
debelušna Indijka, ki je sedela

poleg mene v letalu iz Delhija
v Kalkuto, zabavljala čez an-
gleški kolonializem. Predstavi-
la se mi je kot doktorica filo-
zofije s Columbia univerze;
imela sva torej dovolj skupne-
ga za pogovor o »moji« uni-
verzi.

Razgovor z babnico sem
prekinil, ko je rekla: »Angleži
niso absolutno ničesar storili v
blagor Indije.« Leteli smo ravn-
o vzdolž reke Ganges in kana-
la, ki teče ob nji v dolžini
sto in sto milj. Na ravni črti ob
obeh straneh kanala so kakor
korale rasla drevesa.

»Ozrite se dol na tisoč milj
dolgi kanal,« sem dejal. »Dre-
vesa ob njem so bila posajena
pred štiridesetimi leti. Še kot
gimnazijec sem čital o inženir-
skem čudesu tega kanala.
Zgradili so ga Angleži. In vaša
kolosalna mesta so postavili
Angleži. Nekaj dobrega so to-
rej vendar storili.« Šovinistka
se ni dala prepričati in nadalj-
njo pot sva molčala.

Britanci so vladali Indiji sto-
letje in pol. Ni bilo vse lepo,
kar so počeli, vendar se jim
morajo priznati velike zasluge.
Kar so storili zadnjih sto let v
tem velikanskem in bogatem
delu Južne Azije, je ostalo.

Zgodovina nima pokazati
nič podobnega njih indijske-
mu imperiju. Kakor so nekdanj
Španci s pomorsko silo vzdr-
ževali svoje prekoceansko ce-
sarstvo na ameriški polobli, so
Angleži vladali daleč za ocea-
ni. Njih način vladanja so
omogočile okoliščine. Indija je
bila zaostala dežela, brez to-
pov in parnih strojev ali mor-
narice, ni imela splošne orga-
nizirane vlade in družabnih
ustanov. Ni bila sposobna od-
bijati navalov in je bila podvr-
žena tuji vladi.

Nehru je često pozival za-
hod k priznanju sprememb in
napredka v Aziji. Toda revo-
lucionarne spremembe so se
začele davno pred njim. Indij-
ci so hote ali nehote sprejemali
novi način življenja. V dobi
napetega nacionalizma se po-
zablja, da so Indijci prihod in
zavladanje Angležev v začetku
pozdravljali kot rešitev iz sla-
bih razmer.

Domače vladavine so propa-
dle pod novo vrsto civilizacije,
katero so priznali kot sposob-
nejšo od zmešanih domačih
uprav. Indijski konservativci
so se sicer upirali; ljudje, želeči
napredka pa so sledili in se uči-
li. Angleška vlada je bila zato
dolgo časa deležna sodelova-
nja.

Spremembe pod Angleži so
bile vsestranske. Minister Bons-
al mi jih je podrobno našte-
val. Za najbolj važno je sma-
tral vpeljavo zakonov, pod ka-
terimi so Indijci živeli zadnjih
sto let ter jih obdržali kot si-
stem tudi v neodvisni državi.

Zakoni so predruščili dru-
žabni stroj. Položaj ženske, na
primer, se je spremenil tako
korenito, da bi se še pred enim
rodom imel za revolucionarne-
ga. Stari običaji in nazori o
človeških odnošajih so bili od-
pravljani, prevladala so zaho-
dna načela o zakonitosti.

(se nadaljuje)

— NAROČILNICA —

Želim postati naročnik časopisa »Ameriška Domovina«

Združene države:

_____ Za eno leto — \$28.00.
_____ Za pol leta — \$14.00.
_____ Za tri mesece — 8.00.

Kanada in druge dežele izven ZDA:

_____ Za eno leto — \$40.00.
_____ Za pol leta — \$25.00.
_____ Za tri mesece — \$15.00.

Petkova izdaja:

_____ \$15.00 na leto v ZDA.
_____ \$20.00 na leto v Kanadi in drugih deželah.

IME _____

NASLOV _____

PROSIMO, PIŠITE RAZLOČNO!